

PORNO PRO KAŽDĚHO

Čtvrtek, 12 leden 2017

Byl máj, lásky čas, tedy ideální doba kouknout se na porno. Samozřejmě vám nebudu vnučovat jaké neslušné stránky. Internet dneska nabízí prakticky cokoli, na co si vzpomenete, takže i vedle takového toho sprostého porna na něm taky najdete i celou řadu úplně slušných a ve společnosti naprosto přijatelných pornů.

Začalo to, pokud vím, tzv. food pornem, tedy jídelním pornem, v němž se vám (samozřejmě jen na fotkách) nastavují všechny úhly a ve všech pozicích jídla naaranžovaná tak lákavě a chutně, takže i pouhý pohled na obrázek takového pokrmu stačí, aby se vám ztopořil jazyk, naběhly vám sliznice a slázy vám zešlely a začaly produkovat hektolitry slin. Jak už to u porna bývá, na obrázky se podíváte rádi, sliznice zduří, ale stejně přitom nepředpokládáte takhle úžasné naaranžované maso někdy dostanete do postele. Po nečekaném úspěchu jídelního porna se na síti nejednou vyrojila spousta dalších zájmových skupin, pokudé zaměřené na jinou úchylku. Například cabin porn – tedy srubové porno – různé obrázky těch nerozkořných chat a srubů v nejromantičnejších koutech světa. I chatiřské porno má s tím normálním jeden styčný bod: na fotkách to bývá sádiv přirody, občas i pěkná divočina, leckdy je tam vlhko, ale stejně si člověk nakonec ekne, no, pěkně jo, ale je to vůbec nějak hygienický? Hodně oblíbené je taky autoveteránské porno. Jasně, každý se rád podívá na pěkné obrázky starých aut, ale úchylákům, co na tomhle žánru ulítávají, jsou fotky nablýskaných kapot málo – poádně je vzrušují a detailní pohledy na kožené potahy, vyleštěné výfuky, promazané hřídelce a dlouhé gumové hadičky. Snad nejbrutálnější a nejúchylnější porno vyznávají retrofetistické. Ti sjíždějí fotky starého hnusného socialistického zboží a záběry z komunistických prvních májů. Trapně se přitom ohánějí nostalgií, ale podle mě jsou stejně zvrácení jako jejich perverzáci, co ujíždějí na starých německých erotických filmech s takovými těmi chlupatými herečkami, co mají na hlavě kvěťák. Potébovali by ústavní péři, a to na stejném oděvu jako jejich chudáci, co volají do Ezo TV nebo se dívají na televizní soutěž ve zpěvu. Na internetu si prostě každý fetista najde to své. Co se mě týče, tak já mám úplně neškodnou, vlastně krásnou úchylku. Je jí fixace na historické rozhlasové přijímače. Dokonce i v práci si občas potajmu prohlížím fotky z opravy starých elektronkových přijímačů. Nic mě nedokáže tak nabudit jako pohled na dobře naladěné rádio, na nářadové lampy, na hladké křivky pěkné macaté Tesly, na její vyzývavé tržící ladící knoflíky, přímě vybízející k tomu, aby je člověk osahal, na její anténní zdiřky do nich kdo zasune kolík anténního přívodu – Nechal jsem se unést, omlouvám se. A zároveň mě napadá, jestli bychom se přeci jen neměli zaposlouchat do některé z takových těch duchovních nauk, co nářadí, takže přímipoutanost k věcem nás odvádí od lásky k člověku. Jestli opravdu nenastal čas něco udělat s naším materialismem. Pro začátek se třeba můžeme kouknout na jaké normální porno, které je přece plné takové té hromadné, skupinové ložinky a mnohdy i několika vrstev hříživého lidství. Máme máj, a máj, to je lásky čas, a kdo tvrdí, že ta láska musí být platonická? JAN FLAŠKAR;KA
autor je nenapravitelný romantik(psáno v májí)